مقالاتی که در این صفحه منتشر می‌شود، از مهم‌ترین منابع خارجی درباره مجموعه موضوعات مرتبط با ایران یا دیگر تحولات و رویدادهای مهم جهان گزینش شده است. هدف اصلی از انتشار این مقالات، ارائه مستقیم و بی‌واسطه مهم‌ترین تحلیل‌ها در حوزه‌های راهبردی به تحلیلگران فارسی‌زبان است. کاملا روشن است که تحلیل‌های مندرج در این مقالات موضع روزنامه «وطن امروز» نیست. شاید در بسیاری از موارد «وطن امروز» دیدگاهی اساسا متفاوت داشته باشد و حتی در بقیه صفحات روزنامه به نقد آنها بپردازد.

همچنین بدیهی است در برخی از این مقالات رسانه برای رسیدن به نتایج دلخواه خود و عملیات روانی روی مخاطب هدف، تعمدا اطلاعات غلط و تحلیل‌های جهت‌دار گنجانده است.

مطالعه مستمر این مقالات این امکان را به خواننده خواهد داد با ذهنیت‌های راهبردی غرب درباره ایران یا دیگر تحولات مهم جهان آشنا شود.

خرابکاری هسته‌ای بعد از توافق نیز ادامه خواهد یافت

دیوید سنجر و ویلیام برود: اواخر سال ۲۰۱۲ درست زمانی که باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا و مشاورانش به‌صورت محرمانه ترسیم خطوط کلی برقراری روابط دیپلماتیک با ایران را آغاز کردند، دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا نیز همزمان مشغول انجام آخرین اقدامات جاسوسی خود برای خرابکاری در زیرساخت‌های هسته‌ای تهران بودند. اگر مذاکرات هسته‌ای با ایران به توافق منجر شود، آیا خرابکاری‌های پنهان و عظیم آمریکا، اسرائیل و برخی متحدان آنها در برنامه هسته‌ای ایران ادامه خواهد یافت؟ یکی از مقامات بلندپایه گفت: «احتمالا اینگونه اقدامات ادامه خواهد داشت». در حقیقت، برخی مقامات معتقدند نظارت بر برنامه هسته‌ای ایران تشدید خواهد شد و برای اطمینان از اینکه ایران به موادی که برای تسریع در ساخت سانتریفیوژهای پیشرفته یا حرکت پنهان به سوی ساخت بمب اتم لازم است، دسترسی پیدا نکند، اقدامات مخفیانه ممکن است بیش از گذشته اهمیت پیدا کند. دولت اوباما به‌صورت آشکار می‌گوید تحریم صادرات نفت و مبادلات مالی ایران، این کشور را پای میز مذاکره کشانده است و به منظور محدود کردن تولید سوخت هسته‌ای در این کشور به مدت ۱۰ سال یا بیشتر، لغو این محدودیت‌ها بهترین فرصت است تا مقامات ایرانی برای توافقی دیپلماتیک ترغیب شوند. از طرفی مقامات آمریکایی به‌صورت غیرعلنی می‌گویند خرابکاری به مثابه سیاست چماق دیگری است برای کنترل پیشرفت ایران در این زمینه و نشان می‌دهد آمریکا راه‌های دیگری برای مقابله با برنامه هسته‌ای این کشور دارد. اگرچه مقامات آمریکایی همچنان درباره این مساله که ایران تاسیسات هسته‌ای مخفیانه‌ای دارد مظنون هستند اما می‌گویند هنوز هیچ مدرکی دال بر عملیات مخفیانه در این زمینه وجود ندارد و اگر فعالیت جدیدی آغاز شود، نقض توافقی است که در حال شکل‌گیری است اما در عوض اقدامات خرابکارانه در هیچ توافقی ذکر نخواهد شد اگرچه نقض آشکار روابط جدید میان واشنگتن و تهران محسوب می‌شود. احتمال زیادی وجود دارد که در صورت حصول یک توافق، اوباما خواستار توقف چنین حملاتی شود که بیش از یک دهه ضدایران انجام شده است و معروف‌ترین آنها «بازی‌های المپیک» بود که پیچیده‌ترین سلاح‌های سایبری را وارد تاسیسات ایران کرد. یکی از آنها بدافزار «استاکس‌نت» بود که حدود یکهزار سانتریفیوژ ایران را از کار انداخت. رسیدن به یک توافق با اعتمادسازی، بسیار فرق دارد. در داخل ایران، فشارهایی برای پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران وجود خواهد داشت، زیرا این برنامه، هسته اصلی بلندپروازی‌های ایرانی‌ها و هزاران دانشمندی است که سال‌ها در این راه فعالیت کرده‌اند. از طرف دیگر اسرائیل، آمریکا و اروپا نیز به بحث پیرامون این مساله ادامه خواهند داد که آیا فشار دیپلماتیک و اقدامات پنهان برای ممانعت از تبدیل ایران به کشوری در آستانه ساخت سلاح هسته‌ای اعمال شود یا خیر.

نیویورک‌تایمز

اوباما درصدد انتقام گرفتن از اسرائیل است

شما باید اوباما را ببخشید. رهبر جهان آزاد هنوز هم در پذیرش این موضوع با مشکل روبه‌رو است که اسرائیلی‌ها خودشان نخست‌وزیرشان را صرف‌نظر از اولویت‌های اوباما انتخاب می‌کنند.

تازه‌ترین اوقات‌تلخی کاخ‌سفید در پی انتخاب مجدد نتانیاهو، سخنرانی «دنیس مک‌دونا» رئیس کارکنان کاخ‌سفید بود. وی در این سخنرانی گفت: «اشغالگری‌ای که تقریبا ۵۰ سال به طول انجامیده است باید پایان یابد». وقتی چنین مقامی بویژه به‌عنوان سخنران اصلی در یک رویداد برنامه‌ریزی شده و به‌صورت عمومی چنین سخنانی را بیان می‌کند، رئیس‌جمهور با وی موافق است. در این باره مخاطبان نیز به دقت انتخاب شده بودند: کنفرانس سالانه «جی‌استریت»، یک گروه لابی یهودی متمایل به چپ که هرگز امتیازی از اسرائیل نگرفته است. مساله ناراحت‌کننده‌تر این است که آقای مک‌دونا درباره اسرائیل با لحنی صحبت کرد که معمولا گروه‌های جهادی فلسطینی صحبت می‌کنند. اظهارات مک‌دونا در حالی بیان شده که اظهارات دیگری حاکی از رنجش رئیس‌جمهور آمریکا بیان شده است از جمله تهدید بی‌سابقه‌ای مبتنی بر اینکه انتخاب مجدد نتانیاهو ممکن است به معنای پایان حمایت آمریکا از اسرائیل در سازمان ملل متحد باشد و گزارش وال‌استریت‌ژورنال که اسرائیل از مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا جاسوسی کرده است (اسرائیل این موضوع را انکار می‌کند اما آمریکا نیز نباید متحدان و کنگره را بی‌اطلاع نگه دارد). دیگر به توهین‌ها و بی‌اعتنایی‌های مقامات ناشناس دولت اوباما اشاره نمی‌کنیم که یکی از آنها وی را «ترسو» خواند. اوباما بر این موضوع حساب کرده بود که نتانیاهو در انتخابات شکست می‌خورد و رئیس‌جمهور آنچه برای کمک به این شکست می‌توانست، انجام داد اما دشمنی آشکار آقای اوباما نتیجه معکوس داشت.

در عوض، پرزیدنت اوباما و تیمش به نظر می‌رسد به دنبال انتقام هستند. نتانیاهو نظر خود را درباره مخالفت با کشور فلسطین روشن کرده است (او می‌گوید از راه‌حل «دو کشور» حمایت می‌کند اما اکنون زمان این کار نیست). نتانیاهو همچنین در ساعات پایانی رای‌گیری از اعراب اسرائیلی به سبب اظهارات خود عذرخواهی کرد. رئیس‌جمهور اوباما و تیم وی اوضاع را متشنج کرده‌اند. شاید این نشانه آن است که مذاکرات هسته‌ای با ایران با وجود تمایل اوباما به اینکه ایران بسیاری از زیرساخت‌های هسته‌ای خود را حفظ کند، به آن خوبی که اوباما برنامه‌ریزی کرده بود پیش نرفته است. آمریکا به قدری خواستار توافق با ایران است که فرانسه مانند طرفی تندرو به نظر می‌رسد.

اما این بداخلاقی‌ها درباره اسرائیل از طرف کاخ‌سفید، می‌تواند به معنای چیز دیگری باشد یعنی اوباما به آنچه او و تیم او می‌گویند معتقد است: اسرائیلی‌ها اشغالگرانی ناعادل و مانعی بر سر راه صلح در منطقه هستند و دیگر شایسته حمایت کاملی که از لحاظ تاریخی از آمریکا دریافت می‌کردند، نیستند. با این حال حتی اگر فکر می‌کنید چالش اصلی در منطقه وادار کردن اسرائیل به دادن قلمرو بیشتری به فلسطینی‌هاست، تا زمانی که اسرائیلی‌ها احساس امنیت نکنند این اتفاق نمی‌افتد اما اسرائیلی‌ها را می‌توان به سبب داشتن احساسی مخالف در خصوص این موارد بخشید: جنگ داخلی در سوریه، داعش، شاخه‌ای از القاعده که نزدیک بلندی‌های جولان فعال است، ژنرال قاسم سلیمانی که شبه‌نظامیان شیعه در عراق را هدایت می‌کند و اینکه به نظر می‌رسد آمریکا به شکلی عمل می‌کند که گویا ایران می‌تواند یک شریک سازنده‌تر از اسرائیل برای صلح باشد.

تهدید اصلی برای صلح خاورمیانه حتی فراتر از جنگجویان داعش، ظهور ایران امپریالیست با استفاده از نیروهای خود یا گروه‌های وابسته‌ای است که کشورهای عرب را عملا مستعمره خود می‌کنند.

چشم‌انداز ایران امپریالیست و در آستانه تبدیل شدن به یک قدرت هسته‌ای موضوعی است که موجب شد تمام دوستان سنتی عرب آمریکا در منطقه در حال حاضر به نظر نتانیاهو درباره خاورمیانه بیشتر از نظر اوباما در این باره نزدیک شوند. آقای مک‌دونا از سخنرانی خود برای صحبت درباره نظرات انتخاباتی نتانیاهو استفاده کرد و گفت: «ما صرفا نمی‌توانیم تظاهر کنیم این اظهارات هرگز بیان نشده است». اما سخنان مک‌دونا ممکن است به راحتی برعکس شود. زمانی که رئیس کارکنان رئیس‌جمهور از واژگان گروه‌های جهادی فلسطینی برای توصیف دموکراسی اسرائیل استفاده می‌کند آمریکا و جهانیان متعجب شده‌اند.

رهبر جهان آزاد جانب کدام طرف را می‌گیرد؟

وال‌استریت‌ژورنال

چگونه کنگره آمریکا می‌تواند مانع «توافق بد» با ایران شود؟

مایکل گرسون: معمولاً جمهوریخواهان و دموکرات‌ها در کنگره از روسای‌جمهوری قدرتمند فقط زمانی حمایت می‌کنند که از کارهای رئیس‌جمهور خوششان بیاید ولی اگر از آن کارها خوششان نیاید، آن را محکوم می‌کنند. با این حال گروهی در کنگره وجود دارند که به هر دو حزب اصلی آمریکا تعلق دارند و از لایحه لزوم بررسی توافق هسته‌ای ایران توسط کنگره آمریکا دفاع می‌کنند. قرار است این لایحه برای اینکه آیا در صحن سنا مطرح شود یا خیر، در کمیته روابط خارجی سنای آمریکا به رأی گذاشته شود. حوزه اختیارات این لایحه به دقت محدود شده است (حاوی کلی‌گویی نیست) و مثلاً در آن آمده است پس از امضای توافق هسته‌ای با ایران توسط دولت آمریکا، کنگره ۶۰ روز فرصت خواهد داشت آن توافقنامه را مورد بررسی قرار دهد و اگر با مفاد آن موافق بود، تحریم‌های کنگره علیه ایران را لغو کند و اگر موافق نبود، چنین نکند. سیاستگذاری درباره لغو یا عدم لغو تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران یا تحریم‌هایی که رئیس‌جمهور اوباما شخصاً یا با استفاده از اختیارات ویژه ریاست‌جمهوری ضدایران اعمال کرده است، کلاً منوط به تصمیم‌گیری خود رئیس‌جمهور خواهد بود و کنگره در آن رابطه حرفی برای گفتن نخواهد داشت. با این حال، باراک اوباما قول داده است این لایحه را حتی اگر به تصویب سنا برسد، وتو کند. اوباما قصد دارد تا زمانی که خودش در کاخ‌سفید حضور دارد (تا پایان دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش) تحریم‌های کنگره آمریکا علیه ایران را به حالت تعلیق درآورد و از این رو به هیچ‌وجه تمایل ندارد کنگره درباره لغو یا عدم لغو این تحریم‌ها براساس مفاد توافق جامع که در حال شکل‌گیری است، تصمیم‌گیری کند. تاکنون ۱۱ سناتور دموکرات از این لایحه اعلام حمایت کرده‌اند و اگر فرض کنیم تمام سناتورهای جمهوریخواه بدون استثنا از این لایحه حمایت کنند، آنگاه فقط به ۲ رأی دیگر دموکرات‌ها در سنا نیاز خواهد بود تا بتوان وتوی رئیس‌جمهور را درباره این لایحه شکست. متأسفانه تلاش‌ها (ی پشت‌پرده) برای به دست آوردن آن ۲ رأی مورد نیاز از سناتورهای دموکرات، با نامه نسنجیده و نابخردانه سناتور تام کاتن نقش بر آب شد. مثلا یکی از حامیان لایحه لزوم بررسی توافق هسته‌ای ایران توسط کنگره گفت: در پی انتشار نامه آقای کاتن، ۷-۶ سناتور دموکرات که ممکن بود نظرشان را بتوان به حمایت از این لایحه جلب کرد، ناگهان با این لایحه کاملا مخالف شدند». از همین رو، رأی‌گیری درباره این لایحه در کمیته روابط خارجی سنا به اواسط آوریل موکول شد تا مگر تا آن زمان، بدخلقی‌های حزب‌گرایانه اعضای ۲ حزب رقیب در سنا تا حدی فروکش کند. مهم‌ترین نکته درباره توافق هسته‌ای با ایران، جزئیات مندرج در این توافق است. مثلا به ایران اجازه استفاده از چه نوع سانتریفیوژهایی داده شود؟ یا بازرسی‌های آژانس از تأسیسات ایران باید چگونه باشد که مانع هرگونه عملیات مخفی ایران شود؟ مساله دیگر این است که ما نیاز داریم چه مسائلی را درباره ابعاد گذشته نظامی برنامه هسته‌ای ایران بدانیم؟ گفت‌وگوهای اخیر ممکن است حاکی از آن باشد که محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران شاید اصولاً از کارهایی که در گذشته در این باره انجام شده است، کاملاً بی‌اطلاع باشد. جمهوریخواهان در سنا نه‌تنها از «توافق بد» می‌ترسند بلکه تغییری اساسی را در سیاست خارجی آمریکا احساس کرده‌اند مبتنی بر اینکه دولت آمریکا احساس نیاز می‌کند که برای جنگ با افراط‌گرایان سنتی [تکفیری‌ها] باید با ایران دوستی کند یا با مقامات ایرانی گرم بگیرد. اگر کفه ترازوی سیاست آمریکا به نفع ایران سنگینی کند این بدان معنا خواهد بود که سیاست‌های آمریکا به زیان اسرائیل و متحدان سنتی عرب آمریکا در منطقه تغییر خواهد کرد. این چشم‌انداز خطرناک باعث بروز اختلافات و شکاف‌ها میان نتانیاهو، رئیس کابینه اسرائیل و باراک اوباما شده است و این مساله هیچ ربطی به اختلافات شخصی یا شخصیتی میان نتانیاهو و اوباما ندارد. نتیجه این نوع تغییر سیاست آمریکا را هم‌اکنون نیز در عراق می‌توان مشاهده کرد. مثلا متحدان ایران به پارلمان عراق نفوذ کرده‌اند و ژنرال قاسم سلیمانی نیز به قهرمان مردمی عراقی‌های شیعه تبدیل شده است. همین تغییر سیاست دولت آمریکا در قبال خاورمیانه [غرب آسیا و شمال آفریقا] باعث بروز تناقض‌هایی در «سیاست سوریه» آمریکا نیز شده است. از یک سو، آمریکا شورشیان مخالف اسد را آموزش می‌دهد و آنان را تجهیز می‌کند و از سوی دیگر، هرگاه نیروهای بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، همین شورشیان را بمباران کنند، آمریکا جز اعتراض لفظی هیچ کاری انجام نمی‌دهد، زیرا می‌ترسد ایرانیان که حامیان اصلی اسد هستند ناراحت شوند و در پی آن، مذاکرات هسته‌ای با ایران به‌هم بخورد. سیاست دولت آمریکا در قبال سوریه نه‌تنها متناقض است بلکه غیراخلاقی است، زیرا آمریکا ابتدا از شورشیان حمایت می‌کند و آنان را برای جنگ با دولت اسد جلو می‌فرستد اما وقتی مورد هدف نیروهای دولتی سوریه قرار گرفتند، آنان را به حال خودشان رها می‌کنند. دولت آمریکا در حال تلاش برای انجام یکسری مانورهای بسیار پیچیده و پراهمیت است اما به اعضای کنگره می‌گوید شما باید گوشه‌ای بنشینید، صرفا نظاره‌گر باشید و دهان خود را ببندید. این در حالی است که همین دولت در جریان «تنظیم مجدد روابط آمریکا با روسیه» نشان داد در اینگونه مانورهای دیپلماتیک تیزهوشی و مهارت کافی ندارد. البته ترفندهای نسنجیده‌ای مانند نامه سناتور کاتن به مقامات ایرانی، کاملاً غیرسازنده است و مایه نقض غرض می‌شود. با این حال، به واکنش‌هایی مانند تصویب لایحه لزوم بررسی توافق هسته‌ای ایران توسط کنگره، بشدت احساس نیاز می‌شود.

واشنگتن‌پست

چالش نگرانی از دستیابی به توافق هسته‌ای

پل پیلار: افرادی که از دستیابی به توافق هسته‌ای با ایران نگران هستند و تلاش می‌کنند به هر بهانه و هزینه‌ای مانع موفقیت در انعقاد چنین توافقی شوند بیش از هر چیز تحت تاثیر اظهارات مقامات کنگره آمریکا قرار گرفته‌اند. بسیار تعجب‌برانگیز است که مخالفان دولت اوباما در مجلس سنا و کنگره این کشور به‌طور مستقیم تحت تاثیر قدرت لابی اسرائیل در آمریکا قرار دارند. نیروها و مقامات مخالف دولت آمریکا تاکنون به روش‌های مختلف تلاش کرده‌اند از ابزار و مجراهای مختلف قانونگذاری در مخالفت با تصمیمات و اقدامات باراک اوباما رئیس‌جمهور آمریکا استفاده کنند. در حالی که گروهی از تندروهای سنا و کنگره آمریکا با پیشنهاد دور جدیدی از تحریم‌های ضدایرانی تلاش کردند روند مذاکرات هسته‌ای را مختل کنند اکنون گروهی دیگر از مخالفان دولت آمریکا با استفاده از ابزار قانونگذاری همچون لایحه پیشنهادی «باب کورکر»، رئیس کمیته روابط خارجی سنا تلاش می‌کنند اقدامات مشابهی انجام دهند. در صورت تصویب لایحه پیشنهادی کورکر، کنگره می‌تواند هرگونه توافق با ایران را تایید یا رد کند. براساس تحلیل تصمیمات و اقدامات کورکر درمی‌یابیم وی در مقایسه با دیگر نمایندگان جمهوریخواه کنگره آمریکا به‌طور نسبی معقول‌تر و عملگراتر عمل می‌کند، زیرا رئیس کمیته روابط خارجی سنای این کشور از معدود سناتورهای حزب جمهوریخواه است که از امضای نامه سرگشاده جنجالی به مقامات ایران خودداری کرد. سناتورهای آمریکایی در بخشی از نامه سرگشاده خود به مقامات ایران درباره قول و وعده‌های دولت آمریکا در اجرای مفاد توافقات بین‌المللی هشدار دادند. اکنون باید درباره این بازی سیاسی و تکراری و همیشگی اندکی بیشتر صداقت داشت. این در حالی است که موضع کورکر در قبال لایحه پیشنهادی مربوط به تصویب قانون جنجالی در کنگره نمی‌تواند حاکی از اجماع آرای دیگر هم‌حزبی‌های وی و چه‌بسا نشان‌دهنده وحدت آمریکا در قبال هرگونه توافق با ایران باشد. از سوی دیگر باید انتظار داشت تلاش برای جلب شتابزده آرای منتقدان و مخالفان باراک اوباما در تصویب قانون جدید در کنگره پیامدهای ناگوار سیاسی در پی داشته باشد. برخی تحلیلگران با بررسی بیشتر جزئیات لایحه پیشنهادی کورکر آن را به بمب کنترل از راه دور تشبیه می‌کنند که هرلحظه و زمانی که بخواهد می‌تواند سبب تخریب و اختلال در روند توافق هسته‌ای شود. به موجب مفاد این لایحه، به‌عنوان مثال رئیس‌جمهور آمریکا باید هر ۹۰ روز تضمین کند ایران به‌طور مستقیم هیچگونه دخالت یا حمایتی از اقدامات تروریستی علیه آمریکا و شهروندان این کشور در نقاط مختلف جهان نکرده است. اکنون باید پرسید آیا در صورتی که مثلا نظامیان اسرائیلی به مواضع نیروهای حزب‌الله لبنان حمله کنند و حزب‌الله در اقدامی تلافی‌جویانه منافع و اموال تجاری آمریکا را مورد هدف قرار دهد، رئیس‌جمهور آمریکا به دلیل نبود توافق هسته‌ای نمی‌تواند هیچگونه اقدامی انجام دهد؟ از سوی دیگر نباید فراموش کرد کنگره آمریکا با یا بدون تصویب لایحه پیشنهادی کورکر - صرف‌نظر از اینکه توافق هسته‌ای انجام شود یا خیر - می‌تواند در هر زمانی که بخواهد موضعی موافق، ممتنع یا مخالف توافقات بین‌المللی اتخاذ کند. اما به‌نظر می‌رسد تصویب این لایحه از سوی کنگره آمریکا به اجبار و اقدامی شتابزده است و چه‌بسا مخالفان دولت آمریکا تلاش می‌کنند با اینگونه اقدامات خصمانه مانع دستیابی به توافق شوند. یکی دیگر از مفاد لایحه پیشنهادی این است که دولت آمریکا باید پس از گذشت ۵ روز از تایید و نهایی شدن توافق جامع جهت ارزیابی همه‌جانبه، این توافق را به کنگره ارسال کند. تحلیلگران معتقدند در صورتی که اعضای سنای آمریکا و از سوی دیگر مخالفان دولت این کشور مدعی عملگرایی و اتخاذ تدابیر عقلانی هستند باید از خود بپرسند براستی این‌همه شتابزدگی برای چیست؟ زیرا خطرات شتابزدگی بیشتر از مفاد توافق احتمالی هسته‌ای خواهد بود. نارضایتی شتابزده به منزله نابودی تمام فرآیند دیپلماتیک در زمینه توافق و شکست و ناتوانی در اعمال محدودیت‌های برنامه هسته‌ای مربوط به برنامه اقدام مشترک است که بیش از یکسال پیش مورد توافق مقامات مذاکره‌کننده ۵+۱ قرار گرفته است. افزون بر آن، تلاش برای ناکامی روند گفت‌وگوهای هسته‌ای با ایران می‌تواند سبب از دست دادن حمایت و همکاری متحدان واشنگتن در اعمال تحریم‌ها شود و آمریکا را به‌عنوان عامل اصلی و مسؤول شکست توافق هسته‌ای معرفی کند. این در حالی است که کمک برای اجرایی شدن توافق از سوی دیگر می‌تواند منافع پایداری در پی داشته باشد. بدین معنا که در صورتی که ایران به مفاد توافق پایبند باشد و در اجرای آنها به‌درستی و دقت عمل کند، در طول یک دوره ۲ ساله تحریم‌های اعمال‌شده پیشین علیه برنامه‌های اقتصادی و تجاری تهران رفته‌رفته لغو خواهد شد. مرحله نخست اجرای مفاد توافق، تمدید دوره راستی‌آزمایی است (که پیش‌تر براساس طرح اقدام مشترک آغاز شده است). بر این اساس، ایران باید ضمن پذیرفتن محدودیت‌های شدید برنامه هسته‌ای خود، برای اثبات صلح‌آمیز بودن آن تلاش کند. حال باید پرسید: این همه شتابزدگی برای چیست؟ آیا مخالفان هرگونه توافقی با ایران به راستی خواستار آنند که پیش از دستیابی به موفقیت واقعی در این زمینه، توافق را با شکست روبه‌رو کنند؟ بدیهی است براساس اظهارات تحلیلگران سیاسی، دلیل آنکه مخالفان و منتقدان دولت آمریکا از روند گفت‌وگوهای هسته‌ای ۵+۱ و ایران ابراز نارضایتی می‌کنند اساسا ترس از شکست نیست بلکه هراس از موفقیت در دستیابی به توافق جامع هسته‌ای با ایران است.

پایگاه‌اینترنتی‌نشنال‌اینترست

آمریکایی‌ها باید بر اینکه واشنگتن صلح را انتخاب کند اصرار کنند

دوگ باندو: ایران یکی از دشمنان اصلی واشنگتن برای نزدیک به ۴ دهه بوده است اما توافقی برای مانع شدن از اینکه ایران به ساخت سلاح‌های هسته‌ای بپردازد، دیده می‌شود. افسوس، هر توافقی با مخالفت قابل توجه روبه‌رو می‌شود. برخی از آمریکایی‌ها - از جمله بسیاری از اعضای جمهوریخواه کنگره - از صلح بیشتر از جنگ می‌ترسند. مقامات تهران دلیلی برای احساس ناامنی دارند. واشنگتن سال ۱۹۵۳ به سرنگونی محمد مصدق، نخست‌وزیر منتخب ایران کمک کرد. آمریکا پس از آنکه شاه بی‌رحم در سال ۱۹۷۹ سرنگون شد به او پناه داد و پس از آن از جنگ تهاجمی صدام علیه ایران حمایت کرد. پس از تهاجم سال ۲۰۰۳ آمریکا به عراق، تعدادی از تحلیلگران آمریکایی به طور علنی به حمایت از حمله به ایران پرداختند. جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور قبلی و باراک اوباما، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا مرتب اعلام می‌کردند اقدام نظامی علیه ایران روی میز است. مقامات نظامی اسرائیل نیز خواستار حمله به ایران بودند. «آرین طباطبایی» از مرکز بلفر گفت: «در چند سال گذشته، تهدید حمله اسرائیل به یک نگرانی عمده برای برخی ایرانیان تبدیل شده است». سناتور تام کاتن دقیقا این موضوع را معکوس کرد، هنگامی که ادعا کرد ایران با توانایی هسته‌ای بزرگ‌ترین تهدید امروزی به شمار می‌رود که آمریکا با آن مواجه است. واشنگتن هنوز دلیل خوبی برای مخالفت با دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای دارد. با این وجود، درباره اهمیت خاورمیانه غلو شده است. بازار انرژی جهانی و بی‌ثباتی منطقه‌ای دائم است. بمب هسته‌ای اسلامی در حال حاضر در پاکستان همیشه خطرناک وجود دارد. شروع جنگی دیگر و بزرگ‌تر در خاورمیانه از کنار آمدن با دستیابی ایران به بمب اتم برای آمریکا خطرناک‌تر خواهد بود. اسرائیل هنوز درباره سلاح هسته‌ای احتمالی ایران نگران است اما زمانی که سال ۲۰۱۱ از ایهود باراک، وزیر جنگ اسرائیل پرسیده شد آیا ایران بمب اتم روی اسرائیل خواهد ریخت، پاسخ داد ایران، نه روی ما و نه روی هر همسایه دیگری بمب اتم نمی‌اندازد. «مئیر داگان» رئیس سابق موساد دسامبر ۲۰۱۰ گفت: «حکومت اسلامی در تهران «عقلانی» است و با در نظر گرفتن تمام پیامدها اقدام می‌کند». «بنی گانتس» نیز سخنانی مشابه بیان کرد و گفت: «من فکر می‌کنم مقامات ایران افرادی بسیار منطقی هستند». هیچ کسی از دامنه جاه‌طلبی‌های هسته‌ای تهران اطلاع ندارد اما متحد واشنگتن یعنی شاه ایران برنامه هسته‌ای را آغاز کرد. «افرایم هالوی» رئیس سابق موساد و مشاور سابق امنیت اسرائیل اشاره کرد: «انگیزه تهران، رویارویی با اسرائیل نیست بلکه میل به بازگرداندن عظمتی است که ایران به مدت طولانی از آن محروم شده است». ایران در حال حاضر به نظر نمی‌رسد یک برنامه فعال تسلیحاتی داشته باشد. نهادهای اطلاعاتی آمریکا نوامبر سال ۲۰۰۷ اینطور نتیجه‌گیری کردند: «ما با اعتماد زیاد معتقدیم تهران از پاییز سال ۲۰۰۳ برنامه سلاح‌های هسته‌ای خود را متوقف کرده است». اگر چه ایران گزینه‌های خود را حفظ کرده است اما آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام کرد برنامه ایران همان سال به‌طور ناگهانی متوقف شد. آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و آمریکا بعدها متوجه برخی فعالیت‌هایی شدند که می‌توانست مربوط به سلاح باشد اما «جیمز رایزن» از روزنامه «نیویورک‌تایمز» نوشت: «اطلاعات به اندازه کافی قابل توجه نبوده که سازمان‌های جاسوسی این نظر خود را تغییر دهند که برنامه تسلیحاتی ایران از سر گرفته نشده است». ایران پس از تهاجم سال ۲۰۰۳ واشنگتن به عراق پیشنهاد کرد مذاکره شود اما دولت بوش آن را رد کرد. گفت‌وگوها پس از انتخابات سال ۲۰۱۳ که حسن روحانی رئیس‌جمهور ایران شد به طور جدی آغاز شد. براساس همه گزارش‌ها، ایران تعهدات خود را انجام داده است. «داریل کیمبال» از انجمن کنترل تسلیحات گفت: «این توافق‌ها نگران‌کننده‌ترین پروژه‌های تهران را متوقف کرده». تندروهای آمریکا به اشتباه سال‌ها پیش‌بینی می‌کردند ایران در آستانه ساخت سلاح هسته‌ای است. در عوض، مذاکرات ظرفیت «فرار هسته‌ای» تهران - زمان لازم برای غنی‌سازی مقادیر کافی اورانیوم برای ساخت یک بمب اتم - را کاهش داد. اختلاف اساسی امروز این است که غرب خواستار پایان کامل فعالیت‌های هسته‌ای ایران یا موافقت با محدودیت‌ها درباره سانتریفیوژها و نظارت برای جلوگیری از هرگونه تلاش ایران برای فرار هسته‌ای است. در اینجا انتخابی که وجود دارد مثالی کلاسیک بین کامل دست‌نیافتنی و واقع‌بینی خوب است. ایران بعید است تسلیم شود: حمایت گسترده داخلی از برنامه هسته‌ای ایران وجود دارد و حتی دوستداران غرب نیز از تحقیر ملی طرفداری نمی‌کنند. در مقابل، یک پیمان محدودتر می‌تواند مانع ساخت بمب اتم شود. «رایان کاستلو» از شورای ملی ایرانی‌های آمریکا خاطرنشان کرد: «هیچ کشوری از جمله ۶ کشور فاقد سلاح هسته‌ای که غنی‌سازی اورانیوم را در خاک خود انجام می‌دهند تاکنون تحت نظارت بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به ساخت سلاح هسته‌ای نپرداخته‌اند». نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل برای مخالفت با مذاکرات، حضوری چشمگیر در کنگره داشت اما هیچیک از اعتراضات وی قانع‌کننده نبود. هیچ مدرکی وجود ندارد که ایران تمایل دارد خودش را وارد درگیری کند. «راجر کوهن» مقاله‌نویس نیویورک‌تایمز اشاره کرد تماس اقتصادی بیشتر با جهان و ظهور تدریجی نسل جوان متمایل به غرب می‌تواند سیاست خارجی تهران را متعادل کند. فریبکاری ممکن است اما اگر تهران بیشتر از آنچه در این توافق از دست می‌دهد دستاورد داشته باشد، احتمال فریبکاری کمتر می‌شود. تهدیدهای جدید در واقع انگیزه ایران را برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای افزایش می‌دهد. غنی‌سازی اورانیوم ممکن است مهم‌ترین موضوع اختلاف باشد در حالی که استدلال‌های فنی آزادانه مطرح می‌شود، مساله اساسا سیاسی است. «گروه بین‌المللی بحران» اعلام کرد: «تهران هیچ نیازی به تعداد بسیار زیادی سانتریفیوژ ندارد به غیر از اینکه دخالت غرب را در امور ایران متوقف کند».

فوربز

رسپینا | ارتباط اندیشه‌ها
پهنای باند اینترنت اختصاصی
برای موسسات و سازمان‌های دولتی و خصوصی
پشتیبانی ۲۴ ساعته در تمام هفته
تجربه‌ای متفاوت با رسپینا
این سرویس فقط در محدوده‌های استان تهران
البرز و استان فارس ارایه می شود.
بخش فروش: ۲۳۰ ۲۳۰ ۸۴
www.respina.net

انتشارات تعالی اندیشه منتشر کرد:
سه‌گانهٔ بحران اقتصادی امریکا
کجای کار اشتباه بود؟
مروری بر زمینه‌های شکل‌گیری بحران اقتصادی امریکا
اقتصاد لرزان
مروری بر واقعیت‌های بحران اقتصادی امریکا
سایه رکود
مروری بر تاثیرات جهانی بحران اقتصادی امریکا

بحران اقتصادی آمریکا که از یک دهه پیش آغاز شده و در سال دو هزار و ده میلادی به اوج خود رسید نمایش بیرونی تزلزلی بود که در بنیان‌های اقتصادی غرب از ابتدای شکل‌گیری و تکوین آن وجود داشت. تزلزلی که همه اندیشمندان اقتصاددان جهان را در طول قرن حاضر نگران خود کرده بود و همیشه این انتظار وجود داشت که یک تکانه مهم بتواند طومار این اقتصاد کج‌بنیاد را در هم پیچیده و شاکله سرمایه‌داری را به فروپاشی نزدیک کند. مجموعه مقالات حاضر از رسانه‌های مهم غرب در دوره اوج بحران ترجمه شده و علاوه بر نکاتی که مربوط به وقایع دوره مذکور است حاوی اطلاعات مهمی در خصوص نحوه برخورد و رویارویی غرب و ساختارهای اقتصادی آن با این بحران و تلاش‌های یکپارچه غرب برای به تعویق انداختن فروپاشی می‌باشد...

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳ | قیمت هر کتاب: ۱۵۰۰۰ تومان | نشانی مرکز پخش: تهران - بلوار کشاورز - خیابان ۱۶ آذر - نبش کوچهٔ شهید طاهری - پلاک ۶۲ - واحد ۶ | تلفن: ۸۸۹۹۶۴۳۲ | نمابر: ۸۸۹۹۶۴۳۱ | خرید اینترنتی و پستی: www.tapbook.ir

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
بنیاد بین‌المللی فرهنگی هنری امام رضا (ع)
فراخوان سیزدهمین
جشنواره بین‌المللی
امام رضا (علیه‌السلام)
به مناسبت دهه‌ی کرامت، میلاد مسعود حضرت امام رضا (علیه‌السلام) و حضرت فاطمه معصومه (سلام‌الله‌علیها) و بزرگداشت حضرت احمدبن‌موسی (شاه‌چراغ) (علیه‌السلام)
۲۵ مرداد تا ۴ شهریورماه ۱۳۹۴ در ۳۱ استان کشور و ۷۵ کشور جهان
المهرجان الدولی الثالث عشر للامام الرضا (علیه‌السلام)
لمناسبة عشرة الكرامة و ولادة الامام الرضا (علیه‌السلام) و السيدة المعصومة (علیهاالسلام) و تكريم مقام احمد بن موسى (شاه‌چراغ) (علیه‌السلام)
۱ الی ۱۱ ذی‌القعده ۱۴۳۶ فی ۳۱ محافظة فی ایران و ۷۵ بلداً فی العالم
The 13th Imam Reza (P.B.U.H) International Festival
Held on the occasion of the Ten Days of Generosity, marking the blissful birthday anniversary of Imam Reza (P.B.U.H) and that of Hazrat Masumeh (P.B.U.H) and commemoration of Hazrat Ahmad Ibn Musa (Shah-e Cheragh) (P.B.U.H)
August 18-28, 2015, in 31 provinces in Iran and 75 countries abroad

خانواده
مسابقه بزرگ کتابخوانی
از ۲۲ بهمن ۹۳ تا ۳۱ اردیبهشت ۹۴
خانواده ی خوب یعنی زن و شوهری که با هم مهربان باشند، با وفا و صمیمی باشند و به یکدیگر محبت و عشق بورزند، رعایت همدیگر را بکنند، مصالح همدیگر را گرامی و مهم بدارند.
روشهای تهیه کتاب:
مراجعه به کتابفروشی ها و فروشگاه های محصولات فرهنگی سراسر کشور (فهرست کامل در سایت مسابقه موجود است) | ارسال عدد ۲ به سامانه پیامکی ۱۰۰۰۲۶۶۱ | خرید اینترنتی از طریق سایت مسابقه
جوایز: سفر به عتبات عالیات، سفر به مشهد مقدس، سکه بهار آزادی
و بیش از یک میلیارد ریال جایزه نقدی و غیر نقدی
جایزه استثنایی: لذت خواندن کتاب در جمع خانواده
من خانواده‌ام را دوست دارم